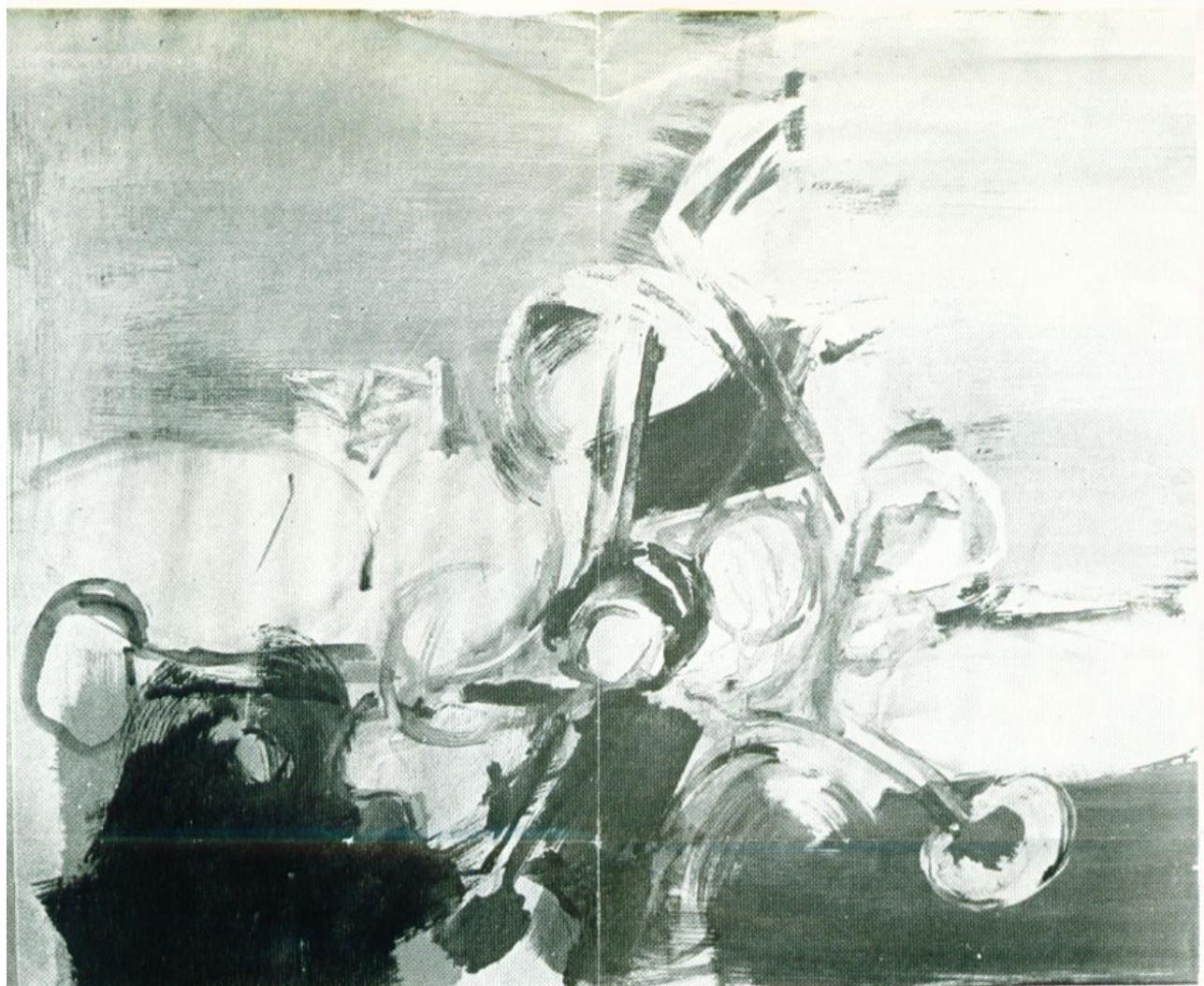


ΓΚΑΛΕΡΙ "ΖΥΓΟΣ"  
ΟΔΟΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 11  
6 - 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1962



QUATORZE GOUACHES  
DE CHRISTOS CARAS  
GALERIE "ZYGOS,, ATHENES  
6 - 20 MARS 1962



#### ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

1. Κήπος I
2. Ζωγραφιά σε κόκκινο
3. Δελφικό
4. Σκίτσο μιᾶς μορφῆς
5. Κήπος II
6. Ζωγραφιά ἀτέλειωτη
7. Πατζινίδα
8. Μοτίβο γιὰ διακόσμηση ἑστερικοῦ
9. Προβολὴ στὸ χῶρο
10. Σχέδια γιὰ ἔνα νέο κήπο
11. Ζωγραφιά μὲ ἀντικείμενα
12. Ἀνάμνηση
13. Ὦριμότητα
14. Ζωγραφιά

Ο Χρίστος Καράς γεννήθηκε τό<sup>1</sup>  
1930 στα Τρίκαλα και από τό<sup>2</sup>  
1957 ζει και έργαζεται στό Παρίσι.

Μακριά όπο τὸν Ἑλληνικὸν τόπον, ὀλλοὶ χρόνια πολλὰ καὶ ὀλλοὶ<sup>3</sup>  
χρόνιάτερα, στό Παρίσι, στό Λονδίνο και στή Ρώμη, Ἐλληνες ζω-  
γράφοι και γλύπτες ἐργάζονται μὲν ξεχωριστὸν κουράγιο και γνήσια  
ικανότητα, ἀντλούντας όπο τὴ μοναξία και τὴν Ἑλληνικὴν συνείδησην.

Ανύμεσα σ' αὐτοὺς ὁ Χρίστος Καράς.

Μὲ στερεὴ καλλιτεχνικὴ ποιεία και προσωπικὴ δυναμιή, με-  
λετάσι, δίνεται δλοῖνα στὴν τέχνη του, μπορεῖ να δημιουργεῖ και  
μπορεῖ νά απορρίψει.

Η ζωγραφικὴ του τῶν τριῶν τελευταίων χρόνων, φανερῶνται  
οὕτη τὴν συνεχῆ «σύν - κίνησην» δημιουργοῦ και ἔργου. Οἱ παρούσες  
«κίνησηται» με τὸν πίνακα. Ετσι ποὺ δίνουν πάντα τὴν ἐντύπωσην  
ἐνὸς ἑντονοῦ και ρυθμικοῦ «γύγνεσθαι» και πάντα γιό τὸ καθε πρό-  
βλημα ὑπαρχει μιὰ μακριὰ σειρὰ ἔργα ποὺ τὸ ἀντιμετωπίζουν και  
προσπλασίον νά δξαντλήσουν τὶς δυνατότητές του. Κάθε «θέμα» γίνε-  
ται ενας προβληματισμὸς ποὺ ὁ Καράς ἔρευνε μὲ ἐπιμονὴ μέχρι<sup>4</sup>  
τέλος. Λότη ἄλλωστε ἡ σοβαρή διερεύνηση και ἡ ἀνάπτυξη καθε  
δυνατότητας είναι ἔνα ἀπό τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς συγχρονης τέχνης.

Σὲ μιὰ σειρὰ μικρότερα ἔργα του μὲ «κολλὰ», μεταχειρίζεται  
σῶν κύτταρο, ὀλλα και σῶν θέματα γιά διερεύνηση, τὴν στρογγυλὴν  
ἐπιφάνεια. Μιὰ στρογγυλὴ ἐπιφάνεια ποὺ δὲν είναι πάντα στρογ-  
γυλή, ποὺ ἡ μιὰ δὲν μοιάζει ποτὲ τὴς ὄλλης, ποὺ δὲν μπαίνει στὸν  
πίνακα ποτὲ μὲ τὸν ίδιο τρόπο. Χρησιμοποιεῖ ἑντονα τὶς χαρακτη-  
ριστικὲς ιδιότητες τοῦ ἑλικοῦ και τὶς ὀρετές τῆς γεωμετρημένης  
συνθέσεως. Τὸ δείχνουν ὁ τρόπος μὲ τὸν όποιο χρωματίζει και  
«γεμίζει» μιὰ ἐπιμέρους ἐπιφάνεια και μετὰ ὀλόκληρο τὸν πίνακα  
- ἡ θέση τῶν στρογγυλῶν επιφανειῶν, οἱ θέσεις και ἡ ποσοτητα  
τῶν εἴδυγραμμῶν στοιχείων - ὁ τρόπος ἀκόμη μὲ τὸν όποιο γειτνιά-  
ζει τὸ ἔνα χρόμα στὸ ὄλλο και κυρίως ἡ χρησιμοποίηση και ἐκ-  
μετάλλευση τῶν κινδύν - λεπτά, ἀνίστα, διαστήματα μὲ ἐξαιρετικὴν  
«δυνομικὴ» σημασία. Οἱ «ακόλλες» αὔτες, πέρα ἀπό προσεκτικές  
ἀναζητήσεις μιὰς αισθηματικῆς ζωγραφικῆς διαδικασίας, πραγμα-  
τοποιούν τελειομένα ἀντικείμενα ζωγραφικῆς ἐμπειρίας, μὲ πλού-  
σιες δητικές ιδέες και ἀποφάσεις, ἀπό ἔνα κόσμο πραγματικό και  
εἴθεραντο, διός δὲ τὸ ἔργο τοῦ Καρᾶ.

Α. Α. ΦΑΤΟΥΡΟΣ